

Скрито досетъ

Като се подпираше предпазливо на тояжката си, баба Йона слѣзе до рѣката, буйна и придошла отъ дъжда, който валѣ презъ нощта. Понаплиска изпрашеното си и обгорѣло отъ лѣтното слънце лице и изми напуканитѣ си крака. . .

После излѣзе на шосето, седна подъ клонеститѣ върби и зачака. Не следъ много далече по шосето се вдигнаха облаци прахъ. Сякашъ свети Илия препускаше съ двата си бѣли и охранени коня, и златната му колесница фучеше като вихрушка по прашния друмъ.

Баба Йона се сепна и, докато разбере, какво иде, автомобилътъ изфуча край нея, изсвири и спрѣ на шосето.

Отъ колата слѣзе младъ, синеокъ момъкъ съ грѣйнала усмивка на бледо и слабо лице. Той се отправи бавно къмъ старицата и седна при нея подъ сѣнката на крайбрѣжнитѣ върби.

— Кого чакашъ, бабо? — заговори ѝ кротко синеокиятъ пжтникъ.

— Чакамъ добри люде, сине. Утрепахъ се отъ пжтъ. Колко е до нашето село, ама нали съмъ стара. . . Сили нѣмамъ вече. . . Уморихъ се много. . . — занарежда старицата. — Пъкъ, я вижъ, и колко буйна е дошла водата. Не мога да я прегазя, синко! — отвърна баба Йона.

— Качи се при мене въ колата, бабо! Азъ ще те отведа до Дойренци. Зная го азъ вашето село. Ей тука-задъ баира е то.

Баба Йона се подвоуми, какво да стори, но младиятъ момъкъ я покани още по-настойчиво. Нѣмаше какво, тя се съгласи.

Старицата се качи въ автомобиля и се разположи удобно.

— Къде си ходила, бабо? — запита я младиятъ човѣкъ.

— Ехъ, бабиното, къде съмъ ходила ли? . . . Като ме питашъ, да ти кажа. Внуче отъ синъ имамъ въ Деветаки, та ходихъ да го видя. Тамъ се омжжи повторно майка му. Баща му убиха въ войната. Отиде младъ, здравъ мжжъ, камъкъ да стисне, вода ще пусне. . . И не се върна вече. . . Очитѣ ми се изгледаха. . . Нѣма го, та нѣма го. . . Току дойде вестъ, че падналъ въ последния бой на височината Дубъ, при Дойранъ. . .

Старицата захлипа задавено. По набразденото ѝ съсухрено старческо лице потекоха едри майчини сълзи.

Момъкътъ често я поглеждаше смутенъ и натъженъ. Синитѣ му очи плуваха въ сълзи. . .

Колата изви бързо край първитѣ селски кжщи и спрѣ на мегдана срѣдъ селото.